

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Quæstio IV. De Opposita privatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

DISPUTATIO IV.

QVÆSTIO IV.

De opposita forma privatione.

ASSERO PRIMO. Privationem definitivè esse carentiam formæ in subiecto apto ly carentia, est per modum generis, estque ratio conveniendi etiam cum negationibus. Ly autem in subiecto apto est per modum differentia, per subiectum autem aptum intelligenda communiter loquendo, aptitudo naturalis, eaque non remota, sed proxima.

ASSERO SECUNDO. Privationem posse sumi, vel secundum quod subest nostris conceptibus, & sic per modum alicujus quasi formæ negativæ concipitur. Vel sumi potest secundum quod est in re, & sic dicit ipsum subiectum, & non esse formæ, cujus subiectum est capax: sic accepta privatio secundum id, quod dicit subiectum, est quid positivum, & hoc puto sensu Aristot. 1. Physic. tex. 66. & 70. Ubi dicit illam esse unum numero cum materia; quando verò ipsa privatio dicitur visu percipi, non percipitur per se, sed ratione alius, quia scilicet forma hæc videtur, non videntur alia. Unde si nunquam vidissemus lucem, non possemus concipere quid sint tenebræ; adeum modum, quò quia nunquam aliquos flores vidimus, aut de illis audivimus, non concipimus in particulari esse illis hortum privatum; quando item tenebræ invitantur ad laudandum Deum, laus illa non est propria, sed tropica aut occasionalis, quia scilicet præbent occasionem laudandi Deum, cum in absentia v. g. lucis, cognoscitur bonitas lucis à Deo productæ; quamvis autem definiatur privatio, non sequitur illam esse quid reale positivum, cum etiam entia rationis & negationes definiantur; in hoc tamen sensu potest dici privatio aliquid reale positivum, quia scilicet non est quid merè fictum, sed non hoc sensu, quasi habeat jus existendi in rerum natura, idque existentia Physicâ.

ASSERO TERTIO. Distinctionem privationum specificam sumi ex distinctis specie formis, & sic alia est specie privatio coloris viridis, alia coloris rubri. Licet autem privatio etiam subiectum importet, per subiectum tamen non distinguitur, nam etiam formæ dicunt ordinem ad subiectum, & tamè per subiectum non specificantur, aliàs calor in ligno & igne existens, differrent specie. Cæterum hæc ipsa distinctio specificatioque privationum non potest dici rigorosa, cum rigorosè entia dici non possint, sed est tantum specificatio lato modo sumpta, qualis scilicet debetur illis, quæ non sunt quid merè per intellectum fictum.

Multiplicitas autem numerica privationum, sumenda est ex multiplicitate tam subiectorum quam formarum, nec inde sequetur, dari actu infinitum privationum, quia prius est

actu, postea infinitum actu: cum ergò non sint actu, ut suppono, physicè & realiter privationes, nec sunt infinitæ actu. Sed dicendæ sunt infinitè Syncategorematicæ, de quo dici potest. Aliud est esse actu infinitum Syncategorematicè, & hæc propositio supponit entitatem actualem, cui hæc infinitas competat, sicut qui componunt quantitatem ex partibus proportionalibus, dicunt actu esse entitatem partium infinitarum Syncategorematicè, & in hoc sensu non sunt privationes actu infinitæ Syncategorematicæ, non enim competit illis actu esse; Aliud autem est dicere; est aliquid infinitum Syncategorematicè, & in hoc sensu privationes dici possunt infinitæ Syncategorematicæ: quæ nvis autem v. g. aer illuminatus dicat privationem aliorum luminum infinitorum, non censendus est dicere tenebras, quia non dicit privationem omnis lucis, quod tamen important tenebræ. Sed de rigoroso conceptu formando tenebrarum. Videantur dicta de Pœnitentia.

ADDI etiam de privatione & illud posset, quòd privatio non opponatur immediatè formæ, si sumatur prout abstrahit à subiecto, nam immediatè opponi est ita opponi, ut inter illa non detur medium, certè autem inter cœcitatē & visum datur medium, nempe abnegatio utriusque extremi, vel negatio visus, & ita Angelus neque est cœcus neque videns: sed si sumatur per ordinem ad subiectum capax, immediatè opponuntur, & ita aer necessariò est aut lucidus aut tenebrosus. Per hoc tamen non nego, quòd privationes suo modo suscipiant magis & minus, si formæ illarum suscipiant magis & minus.

QVÆSTIO V.

De Causa Formali.

QUÆRES PRIMO. Quid sit causa formalis?

RESPOND. Aristot. 2. Physic. tex. 28. Est ratio ipsius, quod quid erat esse. Clariùs idem efferes. Quòd sit causa intrinsecè actus esse rei, per ly rei, non intellige solum compositum substantiale, quia aliàs accidentia non essent formæ, sed intellige quodcunque compositum.

QUÆRES SECUNDO. Quid cau et causa formalis?

ASSERO PRIMO. Quòd formâ non causat materiam, quoad ipsum esse materiæ.

RATIO. Tum quia potius materia causat formas materiales, ergò primò ab illis non accipit esse; & cum materia informata dispositionibus, debeat deponere creationem animæ, nec sit illius miraculosa productio.